

מאורות אל העבר

כא אב תשכה | 19/08/1965

הופר החרם

אלפי מפגינים זועמים גדשו את רחובות ירושלים. שיתוף פעולה נדיר חיבר בין חברי תנועות הנוער "השומר הצעיר" ו"בית"ר", ששאגו "קצין ורמאכט לך הביתה". המשטרה הגנה בכוחות מתוגברים על דרכי הגישה לבית הנשיא, וביום כ"א באב תשכ"ה (19.8.1965) הגיש רולף פאולס, מי שאיבד את זרועו בהיותו קצין גרמני בחזית המזרחית במהלך המלחמה, את כתב האמנתו כשגרירה של הרפובליקה הפדרלית של גרמניה, לנשיא מדינת ישראל זלמן שז"ר. ההפגנות לא בלמו את המהלך, גם האבנים שפגעו במכונית השגריר לא בלמו את הממשלה שביקשה למתוח קו על העבר ולקשור קשרים עם "גרמניה האחרת". הצורך האסטרטגי בידידים לנוכח אתגריה של מדינת ישראל הכריע. שנים ארוכות מאוחר יותר, בצל קשרים כלכליים, צבאיים ומדיניים עמוקים בין גרמניה, החשובה שבמדינות אירופה, לישראל, ובצל העובדה שמסחר עם גרמניה, ביקורי תירות בה ואף ירידה לצורך מגורים בה הפכו ללגיטימיים בעיני חלקים גדולים מהחברה הישראלית, נותרה השאלה האם החרם והכעס על הגדול שבפשעים לא תמו מוקדם מדי.

מאת צילם משתמש:דוד שי - מרכז מורשת בגין, ירושלים, שימוש חופשי, ויקיפדיה

